

Det bliver underbygget ved, at der er en egentlig underretningspligt i servicelovens § 34, stk. 3. Personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, skal underrette kommunen, hvis de får kendskab til en gravid kvinde med alvorlige misbrugsproblemer.

Det er mit indtryk, at der allerede i dag i det eksisterende samarbejde bliver taget højde for, hvilken person der skal have kontakten til den gravide. Det vil typisk være sagsbehandleren i kommunen, der har den koordinerende funktion i sagen, men en anden fagperson, som kvinden har tillid til, kan også have den funktion. For her som i alle andre sager drejer det sig jo først og fremmest om at få oparbejdet et tillidsforhold og et positivt samarbejde.

Forslagsstillerne peger på, at en kommune eller amtskommune, når graviditeten er kendt, skal have pligt til at tilbyde en støtteperson. Kommunen eller amtet skal have udarbejdet en liste over kvalificerede støttepersoner, som den gravide så kan vælge imellem. Støttepersonen skal være uafhængig og i øvrigt opfylde en række krav, bl.a. særlig relevant viden og personlig baggrund.

Der eksisterer i dag en støtte- og kontaktpersonordning efter den sociale lovgivning. Målgruppen for servicelovens § 80 er afgrænset til de mest socialt udsatte og isolerede grupper af sindslidende, men Socialministeriet har iværksat forsøg i samarbejde med udvalgte kommuner og amter for at undersøge, om det kunne være hensigtsmæssigt at udvide personkredsen.

Ordningen kunne f.eks. også omfatte de sværest stillede hjemløse, stof- og alkoholmisbrugere. Der er allerede lavet en rapport om erfaringerne fra forsøgsordningen på hjemløseområdet, og Videns- og Formidlingscentret for Socialt Udsatte er nu ved at færdiggøre en afsluttende rapport om støtte/kontaktpersonordning på alkohol- og stofmisbrugerområdet.

Støtte- og kontaktpersonordningen skal revideres i Folketinget senest i samlingen 2004-05. Erfaringerne fra forsøgsordningerne vil indgå i overvejelserne om eventuelt at udvide målgruppen for ordningen.

Jeg synes, at det på det tidspunkt vil være naturligt at overveje, om også gravide stofmisbrugere skal være en del af målgruppen. Men når det så er sagt, bør vi overveje, hvor mange personer der skal være involveret omkring en gravid stofmisbrugers situation.

Under alle omstændigheder mener jeg, at vi bør vente, til ordningen alligevel skal revideres,

og regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15.10

Jan Kristiansen (V):

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre følgende:

Med forslaget lægger SF op til at etablere et obligatorisk tilbud om uvildige støttepersoner til gravide stofmisbrugere. Dette sker med henblik på at sikre en adækvat og relevant indsats for den gravide og for det ufødte barn.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at det ligger Venstre meget på sinde at hjælpe de udsatte grupper, der har brug for hjælp. Gravide stofmisbrugere er en særlig udsat gruppe, og derfor er vi for så vidt enige i intentionerne i SF's forslag. Men det er samtidig Venstres indtryk, at der allerede i dag i serviceloven er indarbejdet muligheder for, at kommunen kan tilknytte støttepersoner. Dermed ikke være sagt, at vi ikke kan gøre det bedre.

Der pågår allerede en række forsøg i kommuner og amter med støtte- og kontaktpersonordningen, og som ministeren netop har redegjort for, er Videns- og Formidlingscentret for Socialt Udsatte i færd med at færdiggøre en rapport på netop dette område. Vi mener derfor, at det vil være bedre at vente med at tage yderligere initiativer, til denne rapport foreligger. I øvrigt skal støtte- og kontaktpersonordningen revideres i næste samling, og på den baggrund kan Venstre ikke støtte forslaget.

Jette Bergenholz Bautrup (S):

SF ønsker at etablere et obligatorisk tilbud om uvildige støttepersoner til gravide stofmisbrugere, og det lyder som et sympatisk forslag, hvis der er økonomi til ordningen.

Som forslagsstillerne sikkert er bekendt med, er der allerede mange tilbud og støtteordninger til gravide misbrugere fra det offentlige side. Der kan via serviceloven godkendes en støtteperson, som den enkelte kan profitere af, og her er tale om en person, der kan sikre den sociale indsigt for både mor og barn. Andre gravide har mere tillid til en socialpædagog, der kommer på hjemmebesøg og dermed bliver den centrale person, både inden og efter fødslen, og et tredje tilbud er sundhedsplejersken, der tilbyder samtaler til resourcesvage kvinder, også både inden og efter fødslen.

Min bekymring ved dette forslag går på, om en svag person, som er misbruger, er i stand til